

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנֵי פְּרָשַׁת תְּצַוֶּה י' אָדָר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנֵי עִם רַש"י

בְּפֶרֶשֶׁה לּוֹמְדִים עַל בְּגְדֵי הַכֹּהֲנִים וְהַיּוֹם נִלְמַד עַל חֲשׁוֹן הַמִּשְׁפָּט.

אֲתָמוּל לְמַדְנוּ עַל שְׁתֵּי הָאֲבָנִים שֶׁעָלִיָּהוּן שְׁמוֹת הַשְּׁבֻטִים. הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה הִנְחוּ בְּתוֹךְ מִסְגְּרוֹת זָהָב וְחִבְרוּ לְרִצּוּעוֹת שֶׁל הָאֵפוֹד. לְמִסְגְּרוֹת יְחִבְרוּ 2 שְׂרָשָׁרוֹת זָהָב שִׁיאֲחִזּוּ בְּחֲשׁוֹן.

חֲשׁוֹן הַמִּשְׁפָּט נַעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ בְּד כֶּמוֹ הָאֵפוֹד. לְחֲשׁוֹן הַשְּׁתַּמְשׁוֹ בְּחִתִּיכַת בְּד אֶרְכָּה וּמִלְבָּנִית מְקַפְּלַת לְשֵׁתִים. שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים יְקָרוֹת הֵיוּ מְחֻבְּרוֹת אֵלָיו, גַּם הֵם בְּתוֹךְ מִסְגְּרוֹת זָהָב. אֲבָן אַחַת מִיְחַדָּת לְכָל שְׂבֻט. הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשְּׁבֻטִים חָרוּטִים עָלֵיהֶם עַל הָאֲבָן הָרִאשׁוֹנָה כְּתוּב גַּם אֲבָרָהֶם יֶצְחָק וְיַעֲקֹב. וְעַל הָאֲבָן הָאַחֲרוֹנָה כְּתוּב שְׁבֻטֵי יִשׂוּרוּן. בְּאִפֹּן כֵּזֶה כָּל אַחַת מֵאוֹתֵיּוֹת הָא' ב' נִמְצְאוֹת עַל הַחֲשׁוֹן.

הַחֲשׁוֹן יִהְיֶה מְחֻבָּר לְרִצּוּעוֹת הָאֵפוֹד בְּעֶזְרַת שְׂרָשָׁרוֹת זָהָב.

בְּתוֹךְ הַקֶּפֶל שֶׁל בְּד הַחֲשׁוֹן תִּהְיֶה חִתִּיכַת קֶלֶף עִם שֵׁם ה' עָלֶיהָ, זֶה נִקְרָא "הָאוּרִים וְתוֹמִים". בְּעֶזְרַת הָאוּרִים וְתוֹמִים ה' יַעֲנֶה עַל שְׁאֵלוֹת חֲשׁוּבוֹת שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. בְּעֶזְרַת הָאוֹתֵיּוֹת שֶׁל אֲבָנֵי הַחֲשׁוֹן אוֹתֵיּוֹת הַתְּשׁוּבָה יֵאִירוּ.

תְּהִלִּים / יוֹם י' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים נ"ה- נ"ט

בְּסִיּוּם הַפָּרָק הָרִאשׁוֹן בְּתְהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, יִשְׁנֹנוּ נִגּוֹן מִיְחַד- "פְּדָה בְּשָׁלוֹם" שְׂאוֹתוֹ שְׂרִים בְּחִגֵּי הַגְּאוּלָּה שֶׁל הַרְבֵּיִים.

מִכִּיּוֹן שְׂאֲנַחֲנוּ עוֹמְדִים כְּמַעַט בְּזִמְנָן שֶׁל גְּאֻלַּת פּוֹרִים זֶהוּ זְמַן רְאוּי לְשִׁיר שׁוֹב אֶת הַנִּגּוֹן הַמִּיְחַד הַזֶּה!

עַל הַפְּסוּק הַזֶּה הַגְּמָרָא לּוֹמְדַת שְׁמִישָׁהוּ שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה וְעוֹזֵר לְאַחֲרִים וּמִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן כְּאֵלוֹ "פְּדָה" אֶת ה' וְאֶת הַיְהוּדִים וְכְאֵלוֹ הוֹצִיא אוֹתָם מֵהַגְּלוּת.

תניא / לקויטי אמרים פרק כ"ט - (י' אדר א' שנה מעברת)

לפעמים יצר הרע נעשה 'חצפון' עוד יותר גדול ולא מאפשר ליצר הטוב להאיר. בתניא של אתמול, האדמו"ר הזקן למד אותנו משל מהזהר כדי לעזור לנו להבין מה זה ומה אפשר לעשות בנוגע לזה.

האם הייתם פעם ליד מדורה? ישנם הרבה גזרי עצים וכלם נשרפים ויוצרים אש גדולה. מדוע ישנם הרבה גזרי עצים? מדוע לא פשוט מדליקים עץ אחד גדול? אם נסיתם דבר כזה בטח ראיתם שזה לא מצליח והעץ לא נדלק. אפילו במדורה, אם ישנם גזרי עץ גדולים מדי, המדורה לא תדלק. קדם כל צריך לבקע אותם לגזרים קטנים יותר.

אנו כמו גזרי עצים. מנסים להאיר את עצמנו באור הנשמה. כשהאלוקות שהנשמה יודעת עליה, מאירה בלבנו, אנו מתלהבים ו'בוערים' באור הנשמה. אבל אם אנו גדלים מדי, נהים חצופים הדברים שאנו יודעים לא מלהיבים אתנו עוד, יש בנו 'טמטום הלב' - לא נוכל 'לבער'.

מה צריך לעשות? לשבר את עצמנו לפיסות קטנות יותר, על ידי שחושבים עד כמה הגוף נחות. אז נהיה בענוה ויהיה לנו בטול ואור הנשמה יוכל לשוב ולהאיר בלבנו.

אבל קדם כל עלינו להבחין שהגוף נחות. למרות שיש לנו נשמה, איננו כמו צדיקים שמעלים את הגוף שלהם לרוחניות וכך הוא אף פעם לא עושה שום דבר נגד רצונו של ה'. הגוף שלנו הוא גשמיות, ולצערנו אוהב לעשות דברים שה' לא מרשה.

היום יום / י' אדר א'

הרבי מזכיר לנו את הסדר של הקטעים לפני ברכת המזון:
ביום שאומרים בו תחנון אמרים "על נהרות בבל", "למנצח בנגינות" ו"אברכה".
ביום שבו לא אמרים תחנון אמרים: "שיר המעלות", "לבני קרח" ו"אברכה".
אחר כך אמרים "זה חלק" ונוטלים מים אחרונים. אחרי רחיצת האצבעות אמרים "וידבר אלי".

ספר המצוות / מצות עשה קצ"ח

המצוה של היום - **מצות עשה קצ"ח** נאמר שאנחנו צריכים לדרוש רבית מגוי שאינו שומר שבע מצוות בני נח- גוי שלא מאמין בה'. (חז"ל קבעו כללים מסויימים בנוגע למצוה הזו).

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה (פרקים כ"ה, כ"ז, כ"ז)

ברמב"ם היום, מסיימים את סדרת ההלכות הזו.

פרק כ"ה - מדבר על ערב. ערב הוא אדם שמבטיח לשלם חזרה את הכסף אם הלווה לא יכול לשלמו בזמן. הלכה אחת היא שאם האדם אומר שהוא יהיה הערב אחר שההלוואה כבר נתנה (למשל המלוה צועק על הלווה והאדם ששומע אומר שיפסיק לצעק כיון שהוא מוכן להיות הערב) הוא לא הופך באמת להיות הערב, ראשית עליו לעשות קנין.

אם הוא מודיע על נכונות להיות ערב לפני שההלוואה נתנת הוא לא צריך לבצע קנין.

פרק כ"ו - לומדים הלכות נוספות על ערב. לומדים מתי הערב צריך לשלם את הכסף ובאלו

מצבים הלווה צריך להחזיר כסף לערב.

פרק כ"ז - הפרק האחרון מדבר על שטר- ניר שנכתב כדי להראות כמה כסף לוו. אחת ההלכות היא שצריכים להיות מאד זהירים בנוגע לשטר, כדי לוודא שלא כותבים בדרך שמישהו אחר יוכל לשנות ממה שנכתב.

למשל, לא כותבים את המלה "שלוש" בסוף שורה, בגלל שמישהו יכול להוסיף את האותיות י' ו-ם בסוף המלים ואז יהיה כתוב "שלושים" במקום "שלוש".

דרכי החסידות / שמחה

אם תקראו את ספר הזכרונות של הרבי הרי"צ, המספר ספורים שהתרחשו עם אביו של האדמו"ר הזקן או שספרו לו, תראו כיצד היהודים הפשוטים התנהגו באותם ימים.

אחד הדברים החוזרים על עצמם פעמים רבות הוא אפן אמירת התהלים בדמעות ובלב נשבר. אולם בדורנו, הרבי אומר שצריך הרבה עזוד. ולכן כשאומרים תהלים צריך שזה יהיה בשמחה ובטחון ובגישה חיובית.

יש ספור מפרסם עם הצמח צדק:

פעם היה לאחד החסידים בן מאד חולה. אביו הגיע לצמח צדק ושאל בעצתו, מה לעשות? הצמח צדק אמר לו, "טראכט גוט וועט זיין גוט" – חשב טוב יהיה טוב! היה בשמחה ובטחון ומצבו של בןך ישתפר בנגוד לדברי הרופאים שטענו שמצבו מסכן.

זהו סוג העבודה הנדרש בדורנו ולא רק עבור בריאות הגוף, אלא יותר מכך עבור בריאות הנשמה. כאשר אומרים תהלים יש לומר זאת בשמחה ובבטחון.

(ראה מאמר מרגלא בפומיא דרבא ה'תשמ"ו)

תפלה / י"ג מדות הרחמים

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

אחרי תפילת שמונה עשרה אומרים קטע קצר האומר לה' שאיננו מתביישים להודות כי אנו כל אחד מאתנו, וכל היהודים יחד, צריכים להשתפר.

אומרים קטע ודוי, רשימת עברות על פי סדר האלף בית המתחיל במלים "אשמנו, בגדנו".

האריז"ל שלמד לומר את הודוי מדי יום, למד גם שיש לומר את י"ג מדות הרחמים מדי יום.

אלו הם פסוקים מהתורה שה' למד את משה רבנו, כדי לעורר את רחמי ה' שישלח לבני ישראל על העברות שעברו.

בהקדמה לכך יש פיוט מחורז שבו אומרים שה' למד אותנו לומר את י"ג מדות הרחמים.

י"ג מדות הרחמים נאמרים רק במעמד של מנין יהודים. (עשרה)

גאלה ומשיח / חשן המשפט

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

השבוע לומדים על חשן המשפט. יש שני חלקים לחשן:

1. החֶשֶׁן הָיָה אֶחָד מִבְּגְדֵי הַכֹּהֵנֹת, לְמִרְוֹת שֶׁהָיוּ חֻלְקִים מְסוּיִימִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהָיוּ חֲסֵרִים בְּבֵית שֵׁנִי, הַחֶשֶׁן תָּמִיד הָיָה, כְּחֻלְק מִבְּגְדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל.
2. בְּתוֹךְ הַחֶשֶׁן הָיְתָה פֶּסֶת קְלָף עָלֶיהָ הָיָה כְּתוּב שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל ה'. זֶה מָה שֶׁגָּרַם לְאוֹתִיּוֹת עַל גְּבֵי הַחֶשֶׁן לְהֵאִיר כְּתֻשׁוּבָה מֵאֵת ה' כְּדִי שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵדְעוּ מָה לַעֲשׂוֹת. הַחֻלְק הַזֶּה הָיָה חֲסֵר בִּימֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי.
כְּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יְבוֹא, נוֹכַל שׁוֹב לְרְאוֹת אֶת חֶשֶׁן הַמְּשֻׁפָּט הַשָּׁלֵם כְּפִי שְׁאֲמוֹר לְהִיּוֹת.
(רְאֵה חֲמֵשׁ הַיּוֹמִי, לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֻלְק י"א פְּרֻשֶׁת תְּצַוֶּה)